WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 41 9 OKT. 1965

„'s Morgens edelweiss, 's middags edelweiss en des avonds edelweiss. Ik kan gewoon geen edelweiss meer ZIEN!"

OOM DONALDS BRIEVENBUS

De winnaars van prijsvraag nr. 34 zijn:
1e prijs: Alie Frenay, Krimweg 80, **Hoenderlo (Gld.);**
2e prijs: Annet Dijkstra, Alb. Thijmkade 2, **Vaarburg;**
3e prijs: K. Besselsen, **Ermelo (Gld.);** D. De Neve, **Antwerpen (België);** J. Boutelje, **Sollentuna 3, Zweden;** Fr. Smeenge, **Middelburg;** K. Verwey, **Boskoop, Z.H.;** D. Wenting, **Ens N.O.P.;** H. Peeneman, **IJmuiden;** H. Hoefsmit, **Vaassen;** J. de With, **Joure;** H. Koelé, **Den Haag.**
4e prijs: E. Höster, **Drachten;** C. v. d. Valk, **Purmerend;** Fr. Groot, **Den Helder;** M. Berns, **Valburg (Gld.);** G. J. v. Kloef, **IJzendoorn;** J. Muys, **Boxmeer;** J. Douven, **Chèvremont;** M. v. d. Leo, **Haarsteeg;** G. Supheart, **Cnevorden;** M. Dubois, **Wijk bij Duurstede;** B. ten Hagen, **Ankara (Turkije);** I. d. Zeeuw, **Maassluis;** Gr. Feenstra, **Weldum (Fr.);** Th. Langejan, **Velsen Noord;** Gr. v. d. Dool, **Woubrugge;** J. 't Lam, **Arkel Z.H.;** G. de Zwaan, **Hulshorst (Geld.);** A. Latour, **Eindhoven;** J. Menger, **Oldeberkoop;** A. Klaus, **Overlaan.**

De oplossing van prijsvraag nr. 39 is: **KINDEREN.**

ONS ZIEKENLIJSTJE

Wie gedenkt deze zieke kinderen met post? Hoe meer hoe liever. **Ans Schuurmans,** 14 jr., Breukelsestraat 39, Boxtel, zou heel gelukkig zijn met post en speldjes. **Klazien Druyff,** 16 jr., San. Sonnevanck, Pav. 3, Zaal 8, Harderwijk verlangt erg naar post. **Jeanneke v. Eekelen,** 8 jr., Zonstraat 19, Geleen; leuke kaarten en speldjes. **Ineke Hoogendoorn,** 2½ jaar, Prins Bernhardstraat 8, Hardinxveld-Giesendam, houdt erg van ansichtkaarten. **Corinne van Lier,** 6 jr., Wilhelminaziekenhuis (Bovenbox), Nwe. Gracht 137, Utrecht, spaart ansichtkaarten en speldjes. **Jan Bool,** 9 jr., Julianastraat 34, Groot-Ammers (Z.H.) spaart speldjes en kaarten.
Henk v. d. Greaf, Beekhergen, dankt allen die hem met post hebben bedacht, heel hartelijk.

OPLETTEN ALLEMAAL

Rita Koper, Vlissingen. Je kent het gezegde: smaken verschillen? Nou, dat is heel erg waar. Daarom kan het gebeuren dat jij soms een verhaal niet leuk vindt, maar een heleboel andere lezers wél! En daar houd ik ook rekening mee.
Jennie Bonestro, Apeldoorn. Kijk maar goed, je naam staat vóór in de Donald Duck. Fijn, hè? Ik vond je brief in één woord KEURIG en ik heb er geen foutje in gezien!
Ellez van Hoaf, Uden. Ik heb de groeten gedaan aan alle Duckstadinwoners en beloofd dat je binnenkort je tekening zou sturen! Afgesproken?
René de Groot, Stadskanaal. Wat geweldig, al die klavertjes van jou! Stuur mij eens een gedroogd klavertje vier, misschien word ik dan wel net zo'n bofferd als Guus Geluk!
Janneke Brons, Haren. Je ziet dat het wel even duurt vóór je in ons weekblad komt te staan, maar er zijn ook zóveel jongens en meisjes die erom vragen.... en iedereen moet aan de beurt komen, hè?
Vergeten jullie niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: „OOM DONALDS BRIEVENBUS," als je schrijft naar Postbus 792, Amsterdam.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG 41

Zoek voor alle figuurtjes op deze tekening een passend woord. Je zult merken dat de woorden van ieder paar tekeningetjes ongeveer gelijk zijn. Ze verschillen maar één letter. Zet van ieder paar de letter die veranderd is, in het cirkeltje achteraan. Zo zou bijvoorbeeld bij „MAN—MAT" de T in het cirkeltje moeten komen. Als je alles goed gedaan hebt, lees je van boven naar beneden in de cirkeltjes een woord.
Schrijf dat woord op een briefkaart en stuur deze vóór 14 oktober 1965 naar redactie DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de briefkaart en zet in de linkerbovenhoek: „OPLOSSING NR 41", en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

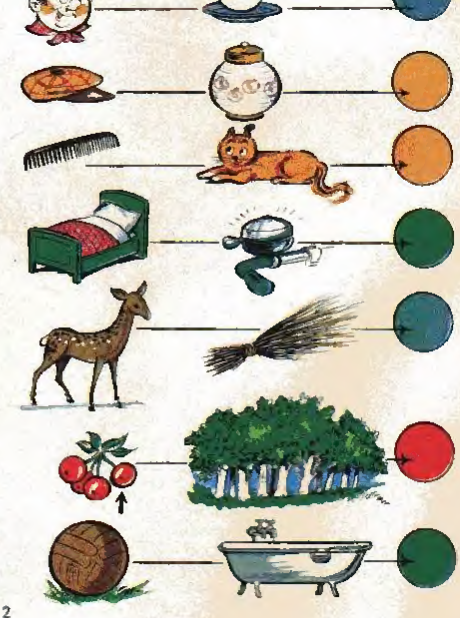

WALT DISNEY

Donald Duck

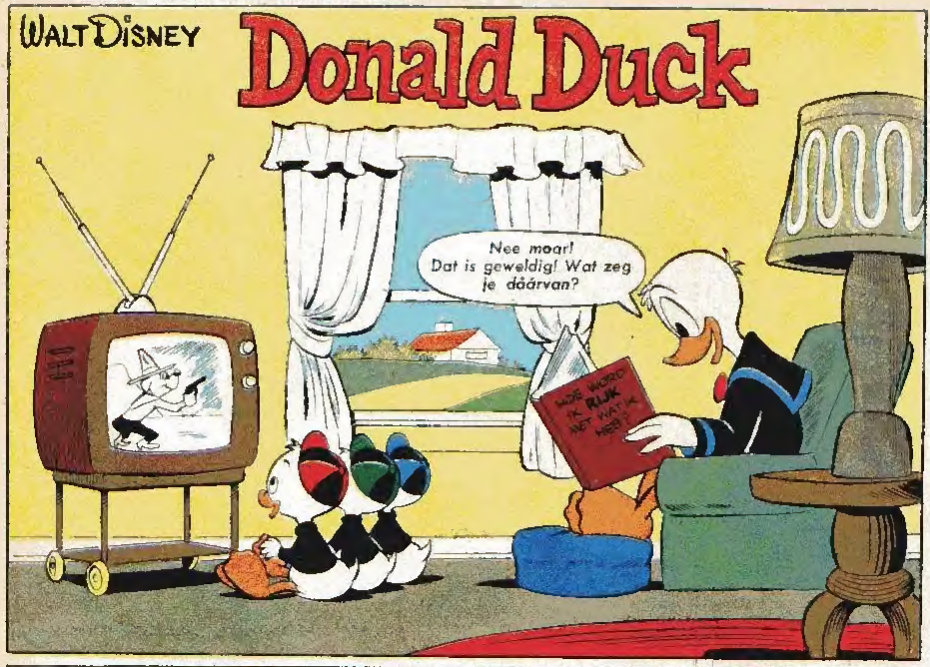

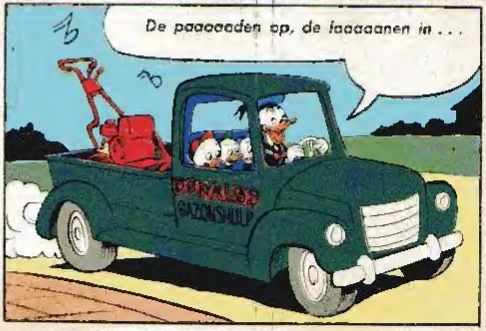

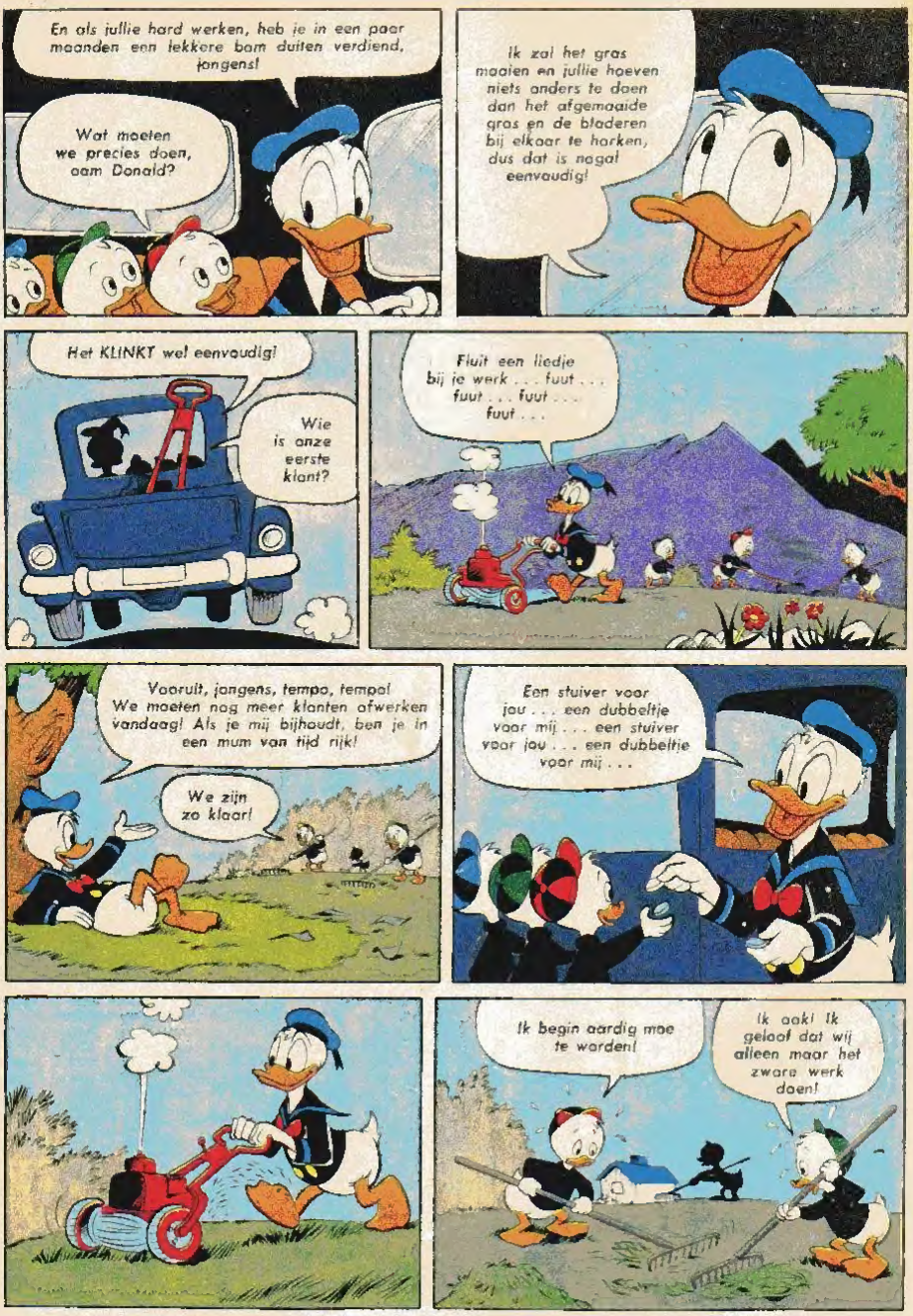
En als jullie hard werken, heb je in een paar maanden een lekkere bom duiten verdiend, jongens!
Wat moeten we precies doen, oom Donald?
Ik zal het gras maaien en jullie hoeven niets anders te doen dan het afgemaaide gras en de bladeren bij elkaar te harken, dus dat is nogal eenvoudig!
Het KLINKT wel eenvoudig!
Wie is onze eerste klant?
Fluit een liedje bij je werk . . . fuut . . . fuut . . . fuut . . . fuut . . .
Vooruit, jongens, tempo, tempo! We moeten nog meer klanten afwerken vandaag! Als je mij bijhoudt, ben je in een mum van tijd rijk!
We zijn zo klaar!
Een stuiver voor jou . . . een dubbeltje voor mij . . . een stuiver voor jou . . . een dubbeltje voor mij . . .
Ik begin aardig moe te worden!
Ik ook! Ik geloof dat wij alleen maar het zware werk doen!

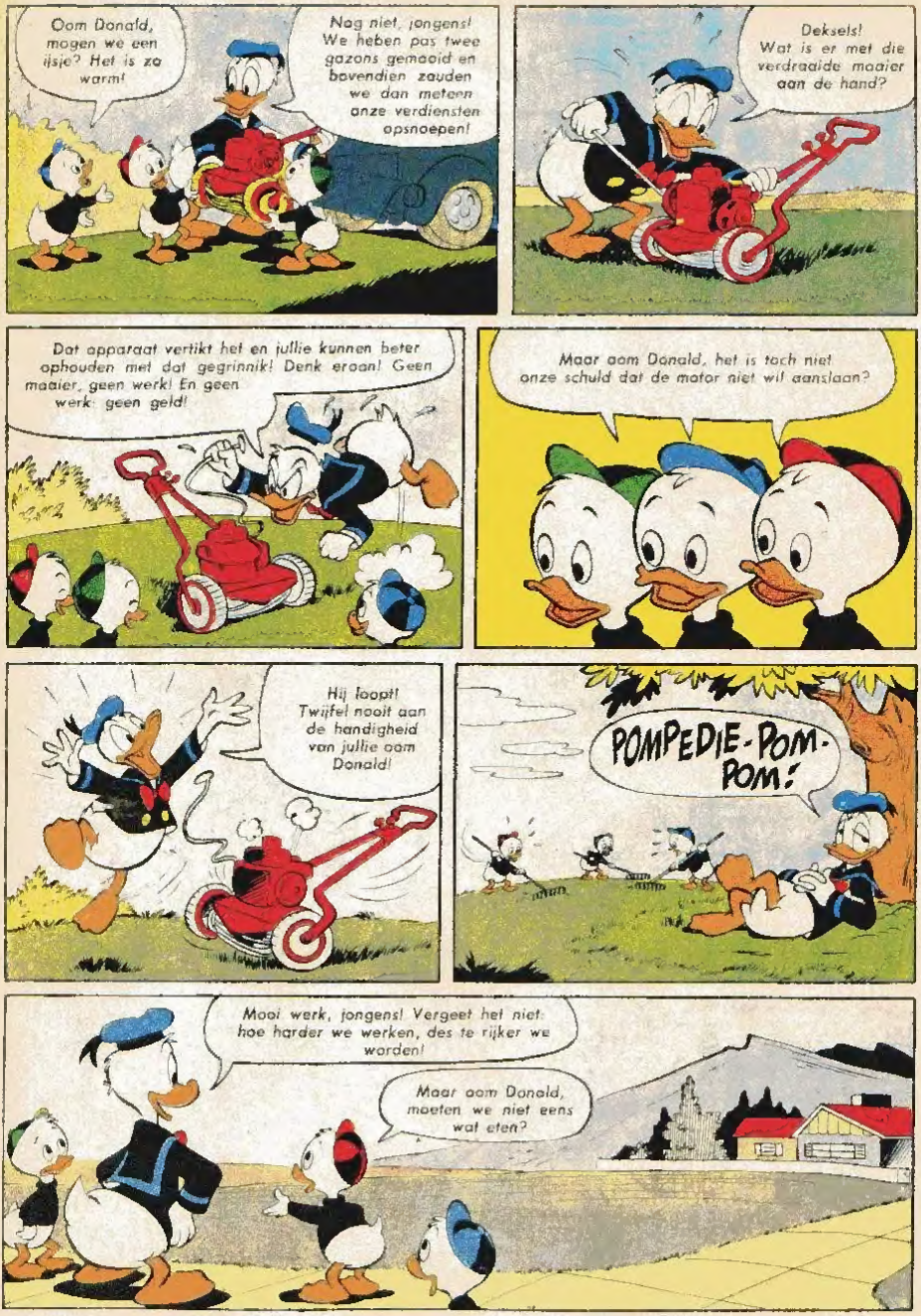
Oom Donald, mogen we een ijsje? Het is zo warm!
Nog niet, jongens! We hebben pas twee gazons gemaaid en bovendien zouden we dan meteen onze verdiensten opsnoepen!
Deksels! Wat is er met die verdraaide maaier aan de hand?
Dat apparaat vertikt het en jullie kunnen beter ophouden met dat gegrinnik! Denk eraan! Geen maaier, geen werk! En geen werk: geen geld!
Maar oom Donald, het is toch niet onze schuld dat de motor niet wil aanslaan?
Hij loopt! Twijfel nooit aan de handigheid van jullie oom Donald!
POMPEDIE-POM-POM!
Mooi werk, jongens! Vergeet het niet: hoe harder we werken, des te rijker we worden!
Maar oom Donald, moeten we niet eens wat eten?

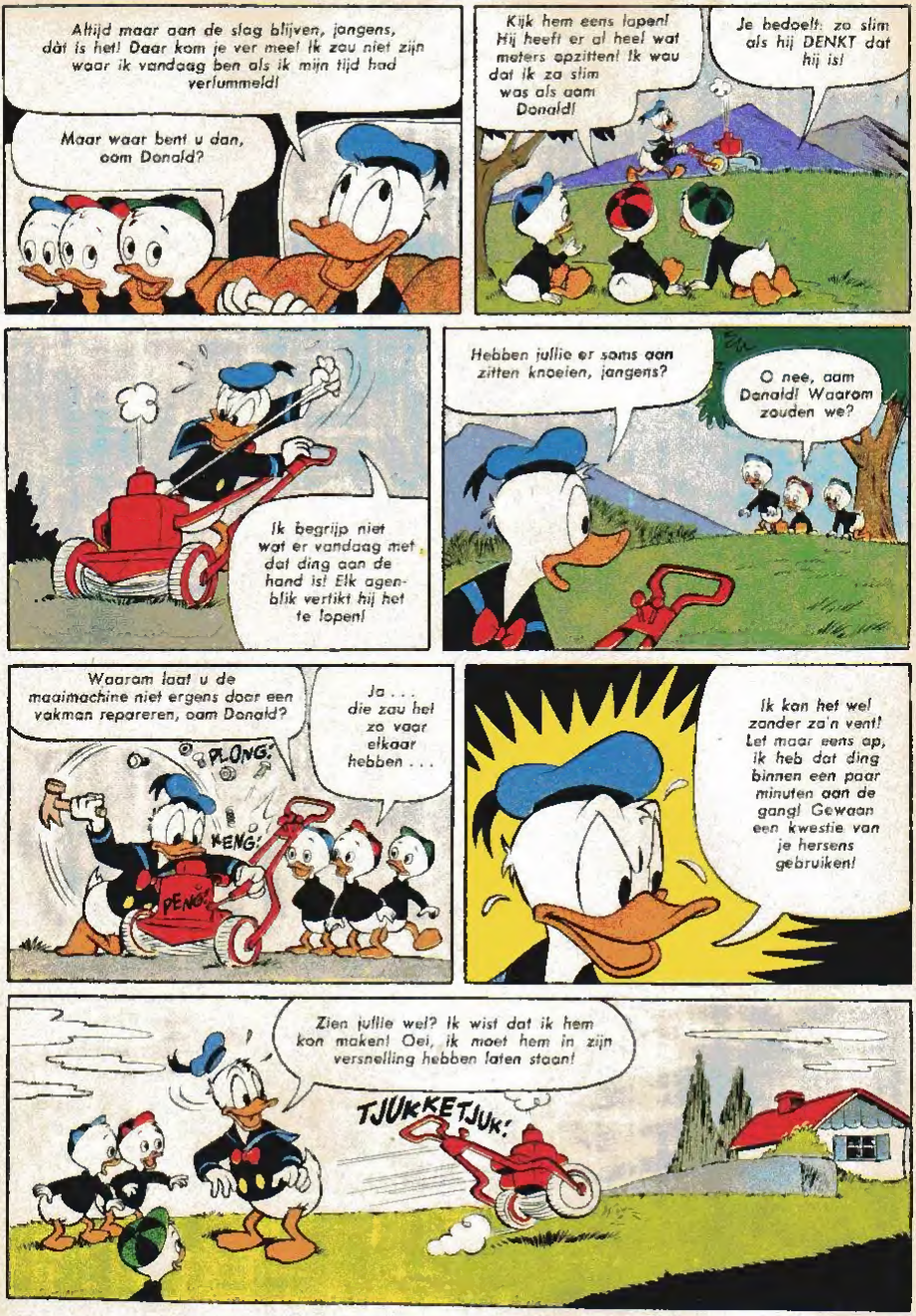
Altijd maar aan de slag blijven, jongens, dàt is het! Daar kom je ver mee! Ik zou niet zijn waar ik vandaag ben als ik mijn tijd had verlummeld!
Maar waar bent u dan, oom Donald?
Kijk hem eens lopen! Hij heeft er al heel wat meters opzitten! Ik wou dat ik zo slim was als oom Donald!
Je bedoelt: zo slim als hij DENKT dat hij is!
Ik begrijp niet wat er vandaag met dat ding aan de hand is! Elk ogenblik vertikt hij het te lopen!
Hebben jullie er soms aan zitten knoeien, jongens?
O nee, oom Donald! Waarom zouden we?
Waarom laat u de maaimachine niet ergens door een vakman repareren, oom Donald?
Ja . . . die zou het zo voor elkaar hebben . . .
PLONG!
KENG!
PENG!
Ik kan het wel zonder za'n vent! Let maar eens op, ik heb dat ding binnen een paar minuten aan de gang! Gewaan een kwestie van je hersens gebruiken!
Zien jullie wel? Ik wist dat ik hem kon maken! Oei, ik moet hem in zijn versnelling hebben laten staan!
TJUKKETJUK!

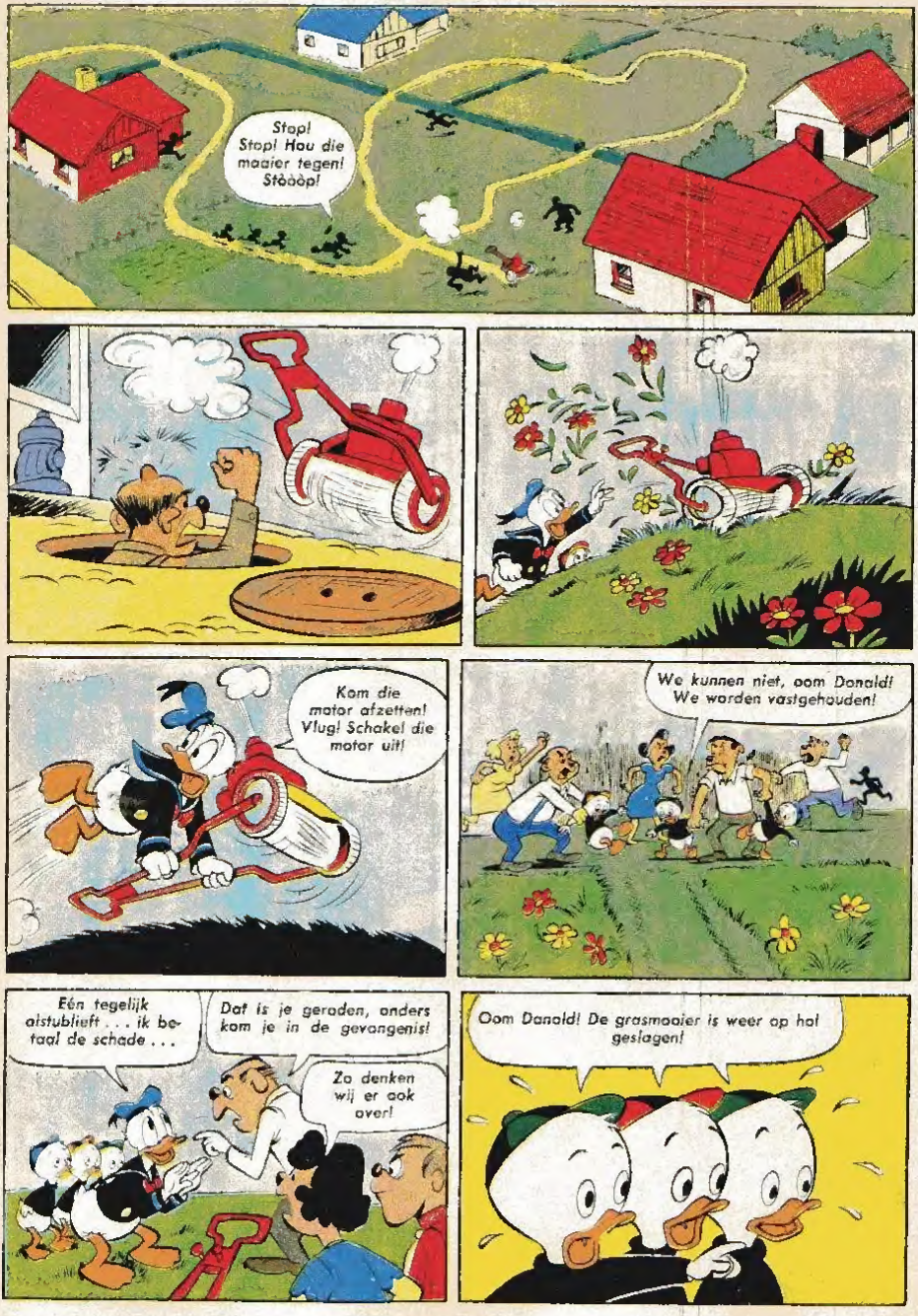
Stop! Stop! Hou die maaier tegen! Stòòòp!
Kom die motor afzetten! Vlug! Schakel die motor uit!
We kunnen niet, oom Donald! We worden vastgehouden!
Eén tegelijk alstublieft . . . ik betaal de schade . . .
Dat is je geraden, anders kom je in de gevangenis!
Zo denken wij er ook over!
Oom Donald! De grasmaaier is weer op hol gesiagen!

VERHU
HEE, STOP! U neemt mijn grasmaaier mee! Stòòòp!
Volg die verhuiswagen!
TAXI
VIJF GULDEN?!!
VERHUIZINGEN
Maar gelooft u me! Mijn maaimachine is in uw wagen!
Wat bedoelt u . . . tien gulden?!
Voor het verhuizen van je maaimachine, knaap! Kom op met die centen!
Ellendig stuk van 'n grasmaaier dat je bent!

We hebben honger, oom Donald!
STIL!
Wat heb ik nou weer gedaan?
Niks! Alleen maar je auto geparkeerd bij een brandspuit, dat is alles!
Daar is de boosdoener!
Grijp die vandalen!
Lieve help!
Hoe lang moet u vastzitten, oom Donald?
Tot ik dertig gulden heb om de borgtocht te betalen!
Als wij met z'n drietjes onze spaarpotten leegmaken, hebben we wel dertig gulden!
O ja? Ga dan gauw naar huis en kom meteen terug met het geld! Ik kan gewoon niet wachten om hier uit te stappen!
Bedankt, jongens, dat jullie me uitgekocht hebben! Ik betaal alles terug, mèt rente!
Krijgen we voor elk dubbeltje vijftien cent terug?
U heeft toch zelf gezegd dat je je hersens moet gebruiken als je geld wilt verdienen, oom Donald? Nou, dat doen we nu!
Wie kaatst met de bal verwachten, hè?

WALT DISNEY

Knabbel en Babbel

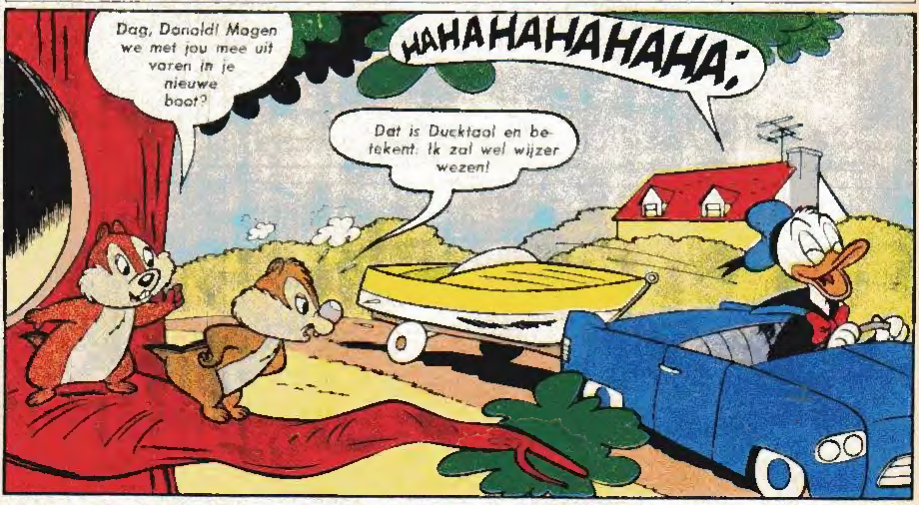

Stil nou, Babbel! Help me liever dit plankje op die rolschaats leggen!
Waarom? Laat de vuilnisman daar zelf maar voor zorgen!

Babbel! Je MOET me helpen! Ik heb jou en die spullen nodig voor een DOE-HET-ZELF BOOT!
Ooooh? Dat is wat anders!

En zo . . .
Nou, nou, je pakt het wel heel degelijk aan, Knobbel!
Ja! De lucht in de lege notedoppen die ik tegen de plank heb gelijmd, houdt de boot drijvende!
LIJM

En van dit potlood en die zakdoek maken we een zeil!

Jippie! En nu gaan we een mooie boottocht maken!
Nou en of!
MEER

Enige tijd later . . .
Wat gaan we fijn, hè?
Heerlijk! Heerlijk!

R-R-R-R-R-R-R
Daar komt Donald met zijn stuk lawaai!

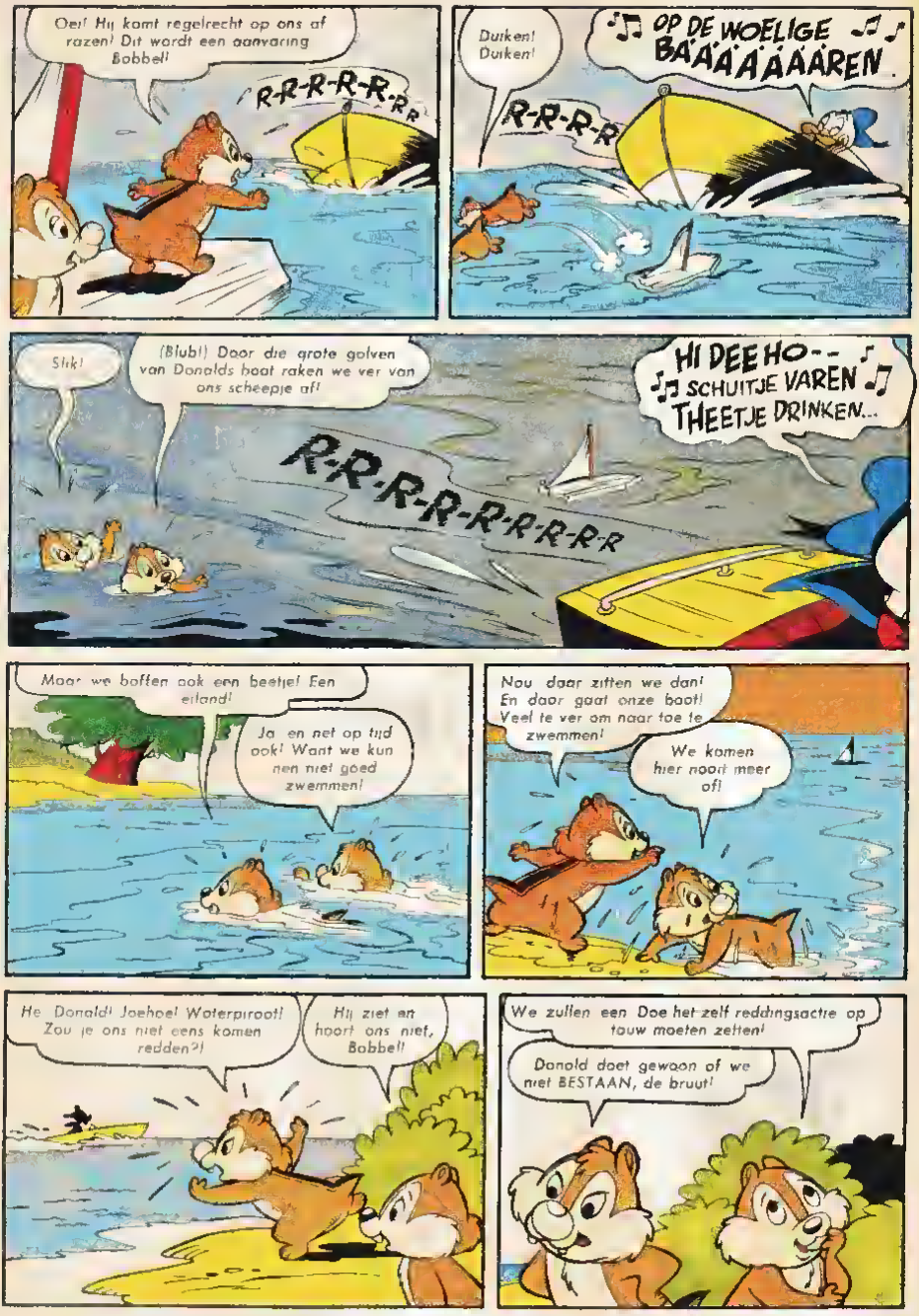
Oei! Hij komt regelrecht op ons af razen! Dit wordt een aanvaring Bobbel!
R-R-R-R-R-R-R
Duiken! Duiken!
R-R-R-R
♫ OP DE WOELIGE BAAÄÄÄÄÄREN ♫
Stik!
(Blub!) Door die grote golven van Donalds boot raken we ver van ons scheepje af!
R-R-R-R-R-R-R-R-R
HI DEE HO-- ♫ SCHUITJE VAREN ♫ THEETJE DRINKEN...
Maar we hoffen ook een beetje! Een eiland!
Ja en net op tijd ook! Want we kun nen niet goed zwemmen!
Nou daar zitten we dan! En daar gaat onze boot! Veel te ver om naar toe te zwemmen!
We komen hier nooit meer af!
He Donald! Joehoe! Waterpiroot! Zou je ons niet eens komen redden?!
Hij ziet en hoort ons niet, Bobbel!
We zullen een Doe het zelf reddingsactie op touw moeten zetten!
Donald doet gewoon of we niet BESTAAN, de bruut!

BRUUT! WOESTELING! BOOTBANDIET! NAARLING! PLAAGGEEST!
Kalmeer, Babbel! Ik heb een idee!
Wou je over het water naar ons bootje LOPEN soms?
Nee, wij kunnen ons bootje bereiken zonder het water zelfs maar AAN TE RAKEN!
We lopen ernaar toe over een grote BALK!
BALK? Ik zie zelfs geen SPLINTER liggen hier!
Nee, omdat onze balk nog recht overeind STAAT! Kijk, daar staat hij!
We zijn geen houthakkers, Knabbel! Hoe krijgen we die neer?
Tja
Die vraag had ik nooit moeten stellen
(Uch!) Wat een tooie bast heeft die boom!
Volhouden, Babbel! Bevers kunnen het, dus wij ook!
KNARS! KNAUW! KNERP!
Nou, het is in ieder geval een goeie oefening voor onze kaakspieren! Hihihi!
En na lang geknaag
ONDERUIT!
PLENS!

Wat ben je toch slim, Knabbel! Met die gevallen bladerenfabriek komen we vlak bij ons zeilscheepje!
Dat kleine stukje kunnen we wel zwemmen!
O nee! Daar komt Donald weer aan!
Door die grote golven die hij maakt, valt ons plannetje helemaal in het water! Hij DOET het erom!
(Slik!) Het wordt gevaarlijk! We moeten weer duiken!
Hmmm ... we hebben nog één kans ... hou je klaar om te springen!
DAAR WAS LAATST EEN MEISJE LOOS..
Jippie! Het is gelukt!
Maar hij vaart zo woest (slik)! We hadden beter op het eiland kunnen blijven!
KRRRRAK!
Eh? Wattisdat?

Je bent tegen een rots aan gevaren! Eigen schuld! Moet je maar uitkijken!
Wat! En jullie OOK nog! Wat een pechdag voor mij!
Voor JOU? Je hebt ONS TWEE KEER aangevaren!
O ja? Wan neer was de eerste keer?
Een tijdje geleden dwong je ons ons schip te verlaten!
Daar drijft 't!
Haha! Een SCHIP, zei je?
Lach niet! Als één dop gebarsten zou zijn op een rots hadden de andere met lucht gevulde doppen ons drijvende gehouden!
He, dat is slim bedacht!
Dus
We hebben nu een goed leventje. Knabbel! Donald zorgt nu vanzelf voor onze maagjes!
Ja, Babbel
En als hij klaar is heeft hij de BULTIGSTE en BETROUWBAARSTE boot die er bestaat!
Ja! Hihihi!
LIJM

DAT was me ook wat! De koster was ziek geworden, die had griep en moest dus in bed blijven en drankjes en pillen slikken. Maar wie moest nou de klok van de kerk luiden? Gelukkig werd er een oplossing gevonden want Jan-Jaap, die knecht was bij boer Veenstra, kon de klok wel luiden Hij was sterk genoeg om aan het dikke klokketouw te trekken Jan-Jaap moest bij de koster komen en die vertelde hem hoe het allemaal ging. „Je moet luiden tegen het begin an aan het eind van elke kerkdienst. Vooral goed tegen het begin, dan weten de mensen dat ze zich moeten haasten om op tijd te zijn" Jan-Jaap knikte en zei dat-ie het begrepen had en dat er eigenlijk niks an was om zo'n klok te luiden. Hij gaf de koster een hand, wenste hem spoedige beterschap, zette z'n zondagse pet op en vertrok Om de klok te luiden

Hij klom de toren in en bekeek de zware klok en het dikke touw dat eraan hing Er hingen ook nog twee kleine klokken, maar daarvan had de koster niets gezegd

Jan-Jaap trok aan het touw van de grote klok en meteen galmde het bim-bom, bim-bam! Tjonge, dat was een mooi geluid Toch wel fijn om een keertje koster te zijn

Nou had de koster Jan-Jaap goed op het hart gedrukt dat hij vooral niet mocht luiden zolang de kerk aan de gang was Want dan zouden de mensen denken dat de dienst was afgelopen en weg liepen Pas over een uur, als de dienst uit was, mocht Jan-Jaap weer luiden De koster had hem de wekker mee gegeven, opdat Jan-Jaap zich vooral niet zou vergissen in de tijd. Die stond nu naast hem op de houten vloer en tikte

Nadat Jan-Jaap dus de klok had geluid omdat de kerk begon, ging hij op een krukje zitten wachten Hij had nou een uurlang niets te doen en begon met om zich heen te kijken Hoog in de toren waren een heleboel spinnewebben an hij zag een dikke spin zitten In een hoek hing ook iets, o ja, een vleermuis, die slief natuurlijk overdag Rare beesten, dacht Jan-Jaap, om overdag te gaan slapen

Jan-Jaap moest ervan gapen als-ie naar dat beest keek, hij kreeg er zowaar zelf slaap van Het duurde wel lang, om een heel uur te gaan zitten wachten, maar hij mocht vooral niet in slaap sukkelen want straks moest hij de klok weer luiden

Jan-Jaap keek nog eens omhoog naar de kleine klokkan Dat waren toch leuke dingen! Hij kon ze best eens proberen, want de koster had het alleen over die ene, grote klok gehad Als de mensen die kleine klokken hoorden, dan wisten ze wel dat het niks te betekenen had En omdat Jan-Jaap zich zo verveelde, trok hij aan de kleine klokken Dat was even leuk! bimmel-bammelbom ging het, steeds harder en steeds luider! Jan-Jaap trok uit alle macht en de klokken zwaaiden lustig heen en weer en het geluid

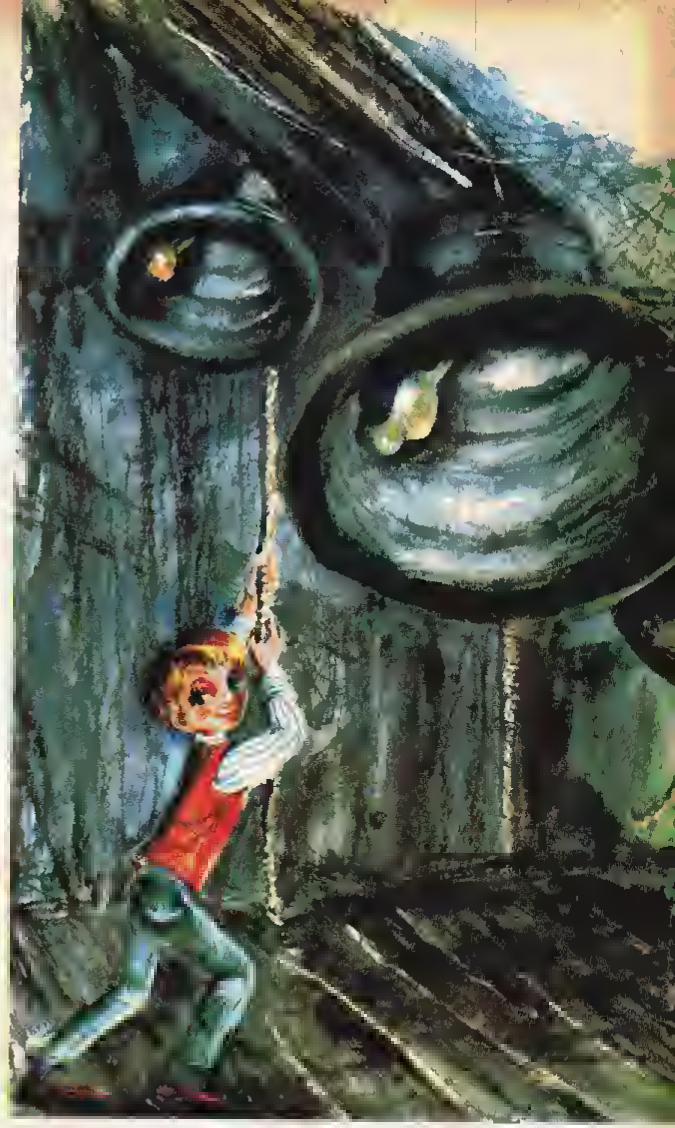

schalde door de torenluiken naar buiten. Jan-Jaap trok aan beide touwen tegelijk en dat was natuurlijk nog mooier! Wat konden die kleine klokken een geluid maken! Toen hoorde hij iets raars dat van buiten kwam Een sirene! Dat was de brandweerauto Vlug liep Jan-Jaap naar een torenluik om naar beneden te kijken. Kijk daar kwam de rode brandweerwagen al met een reuze vaart aan Er was vast en zeker ergens brand in het dorp! Toen hoorde Jan-Jaap al hoe er mensen aan kwamen hollen en schreeuwden. „Waar is de brand? Wat staat er in brand?"

De brandweerauto stopte vlak voor de kerk „Staat de kerk in brand?" schreeuwden de mensen nu. „Welnee," zei de brandweermeester, „met de kerk is er niets aan de hand, wij willen juist weten waár de brand is!"

Iedereen keek iedereen stom verbaasd aan en schudde zijn hoofd

„Nergens kunnen we rook ontdekken," zei de brandweermeester, „maar toch hebben we duidelijk gehoord hoe de kleine klokken van de toren werden geluid"

Toen keken ze omhoog, naar de

JAN-JAAP wordt koster

door MEDY DONA

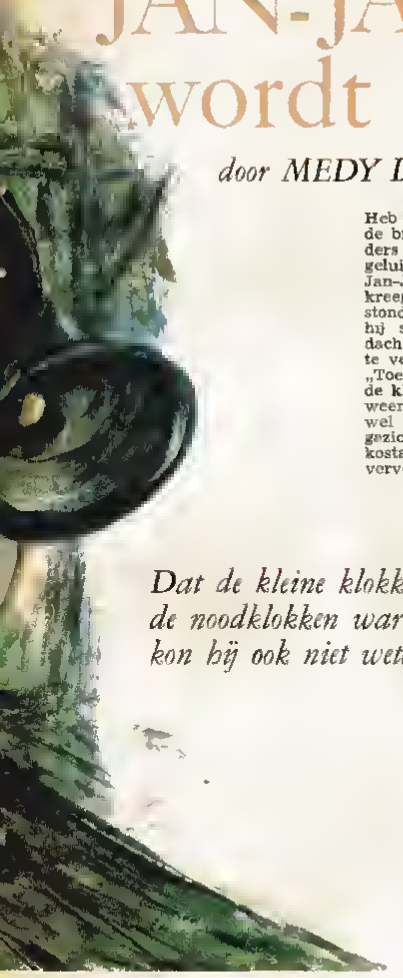

Illustratie Alison Kerthals Altes

Heb ik ooit van m'n leven. Jij moet de brand toch hebben ontdekt, anders had je de noodklokken niet geluid."
Jan-Jaap werd vuurrood en hij kreeg het heel erg benauwd. Hij stond te bibberen op zijn benen en hij stotterde: „Ikke ... ik ... ik dacht ... ik wist niet ... ik zat me te vervelen, toen dacht ik ..."
„Toen trok jij aan de touwen van de kleine klokken," riep de brandweermeester en eigenlijk moest hij wel lachen toen hij dat beduusde gezicht van Jan-Jaap zag. „Mooie koster ben je," vervolgde hij, „je verveelt je en je trekt maar aan de touwtjes en hup, daar luiden de noodklokken en jij wist natuurlijk helemaal niet waarvoor die kleine klokken dienen. Moet je eens goed naar me luisteren, Jan-Jaap, die worden alleen geluid als er gevaar is in het dorp. Als er brand is bijvoorbeeld, snap je het nu?"
„De ... de koster heeft me dat niet verteld," zei Jan-Jaap schuchter.
„Nee, maar de koster heeft je wèl verteld dat de g r o t e klok moest luiden, domoor. En dan heb jij maar van alle andere dingen af te blijven."
O, wat schaamde Jan-Jaap zich. Dat kwam er nou van als je ergens aan zat.
Intussen kwamen de mensen de kerk uit, want die dachten natuurlijk ook dat er brand in het dorp was en waren hevig geschrokken. Maar toen ze het hele verhaal hoorden, ach, toen moesten ze toch wel lachen. Gelukkig dat er niets ernstigs was gebeurd.
Maar Jan-Jaap kon toch beter op de boerderij van Veenstra blijven. En de mensen waren maar wat blij toen de koster eerder beter was dan de dokter had gedacht.
En alles ging weer zijn gewone gangetje. Want de echte koster trok heus niet aan de verkeerde touwen als er geen ... brand was!

Dat de kleine klokken de noodklokken waren kon hij ook niet weten . . .

toren en riepen. „Hela, koster, kom eris te voorschijn en vertel ons waar de brand is!"
„Moeten ze mij hebben?" dacht Jan-Jaap geschrokken. „Ja, natuurlijk, want ik ben immers nu de koster."
Hij klom naar beneden en vroeg: „Is er ergens brand?"
Maar wat werd me die brandweermeester boos. „Nou nog mooier," riep hij, „jij hent me ook een snuggere. Jij luidt de klokjes en je vraagt aan ons waar de brand is.

WALT DISNEY
Madam Mikmak
KARRETS!
O wat een verrukkelijke dag! Kijk toch eens naar dat heerlijke weerlicht!
Ja, liefje, bij zulk weer besef je pas hoe fijn het is om een heks te zijn!
Zeg, waarom gaan we eigenlijk niet ergens anders een baan zoeken?
¿Wie zou ons willen hebben?
Ik voel dat ik grootse dingen kan verrichten vandaag! Wat zou ik kunnen doen om iemand vandaag het leven zuur te maken?
Wat zou je ervan zeggen als we die oude Dagobert Duck weer eens lekker dwars gingen zitten? Dat lijkt me enig!
Dat is een goed idee!
Op een dag als vandaag verwacht hij vast geen onaangename verrassingen!
Hm — we zullen hem eens een leuke weers verandering bezorgen!
Makkie, je bent geweldig! We zullen hem gaan invriezen!
Aan de kook brengen! Hem roas teren! Hem onder water zetten!

Intussen
Het regent ...
Oom Dagobert Weet u niets?
en we vervelen ons zo
Volgens mijn weerkaart zal de storm gauw voorbij zijn Jullie mogen wel zolang in het geldpakhuis gaan spelen!
WEERKAART
Ik zelf kan niets leukers bedenken dan met geld te spelen!
Hier! Ga maar fijn kastelen bouwen met geldstukken of elkaar bedelven onder goud en meer van dat soort leuke dingen!
Goed, oom Dagobert!
Laten we maar beginnen met een vinnig vriesweertje!
Sneeuw! IJs! Hagel!
Geef me mijn oor warmers!
Prachtig, Magica! Nog een beetje meer ijs in de volgende bui graag!
Er bestaat toch niets mooiers dan fijne krokende, frisse bankbiljetten, hè?
Oom D dagobert ...
...h het wordt v vreselijk
k koud hier!
Tja, nu je het zegt, het wordt hier een beetje frisjes We zullen de weerberichten maar eens aanzetten Ik begrijp er niets van!

De storm is voorbij... Overal opklaringen, afnemende bewolking en zonneschijn, maar ...
... de ergste sneeuwstorm in de geschiedenis is losgebarsten boven het geldpakhuis van Dagobert Duck, bij een temperatuur van 20 graden onder nul!
Oom Dagobert, we zijn ingesneeuwd!
Het wordt almaar ...
... kouder
alsof het vriest!
Het is weer een of andere streek van die Magica ... Ze heeft weer een van haar buien!
Ik heb hem goed te pakken! Nu zal ik - hem aanbieden hem van de sneeuw te verlossen, tegen een belaning, natuurlijk! Zijn eerste geluk aanbrengende stuiver!
Jullie raven moeten mijn boodschap aan Dagobert over brengen!
Door of die sneeuw?
Je hebt de verkeerde raven voor, Magica!
Jullie zullen nooit door die sneeuw komen als raven! Maar wel als Sintbernardshonden!
RROEF!
Lieve help! Wat zeg jij van die bont jas? Bijna niet te tillen!
En die staart hangt me ook zwaar aan mijn lijf!

We moeten het nog even zien vol te houden! Ik zal een manier bedenken om Magica met haar eigen plagerijen terug te plagen!
Het is nu al kouder dan koud
We zijn gered! Hier zijn n stel Sintbernardhonden!
en het wordt nog kouder!

Hela! Ze hebben een brief bij zich!

„Ik zal het net zolang laten sneeuwen tot je mij je eerste stuiver geeft, Dagobert! Magica

Ik zal haar nooit mijn eerste stuiver geven! NOOIT! NOOIT! NOOIT!

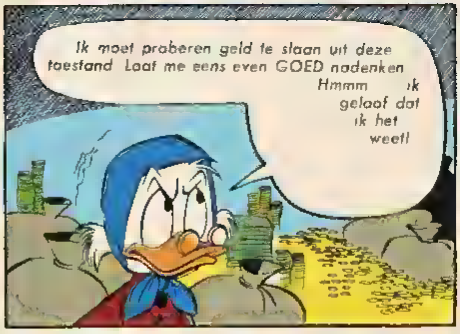
Ik moet proberen geld te slaan uit deze toestand Laat me eens even GOED nadenken Hmmm ik geloof dat ik het weet!

Luister, jongens, ik heb een plan bzzz bzzz bzzz
Goed idee!
Prachtig!
Geweldig!

Ik denk niet dat Magica dit erg leuk gaat vinden!
Nee, we moeten proberen terug in de veren te komen vóór we het haar vertellen!

Weldra
Hij heeft MIJ te pakken! Een wintersportplaats!
Ja, en hij heeft JOUW sneeuw ervoor gebruikt, Magica!
Wat een idee! Hoetje zomer en skiën! Echt iets voor Dagobert Duck om zoiets te bedenken! Slimme jongen!
Snif! Ik heb kou gevat, geloof ik!
TOEGANG 10 ct
DAGOBERT DUCKS SKI-HELLING
HET HELE JAAR WINTERSPORT
Hatsjie! Ik ook!
Dagobert denkt zeker dat hij mij te slim af is! Nou, ik zal hem laten zien dat hij zich lelijk vergist!
Weg met de sneeuw! Snikheet weer en zonneschijn!
Kijk eens aan! De boze streek van Magica brengt me aardig wat geld in het laatje!
Oom Dagobert!
Kom gauw! Een ramp!
Het is verschrikkelijk!
Magica heeft de storm opgeheven!
En laat de zon schijnen!
Nu smelt de sneeuw!
Het wordt warm!
Het wordt ERG warm zelfs! Ik geloof dat ik weet wat Magica nu weer van plan is!

Jongens! We moeten heel snel handelen! Verander de borden en zet alles klaar wat we nodig hebben! We zullen zien wie het slimst is, Magica of Dagobert Duck!
Ja, oom Dagobert!
Deze keer heb je hem HEEL GOED te pakken, liefje! Laat het nu maar goed heet worden!
Ik zal hem eerst een poosje laten bakken en dan om de stuiver vragen!
Dagobert zal intussen wel weg SMELTEN van de warmte!
Die stuiver is al zo goed als van jou, Magica! Geef me nog een kopje kervel-thee!
Suiker en melk?
Nee, ik ben op dieet!
Zo, we hebben nu lang genoeg gewacht. Laten we nu die stuiver maar eens ophalen!
Zullen we meegaan?
Waarom niet? Ik heb nog nooit een gebak ken bijlanair gezien!
Met die eerste gelukaanbrengende stuiver van Dagobert Duck zal ik de gelukkigste heks zijn op de hele wereld!
Dan zal ik de grootste
WAT?!?
Boehoe hae-hae! Wat ik ook bedenk voor Dagobert Duck, hij weet OVERAL geld uit te halen!
Dat ziet er leuk uit!
Ga je mee een duik nemen?
DAGOBERT DUCKS TROPISCH EILAND
TOEGANG 50ct

Avontuur in Frankrijk

door Robert Bateman

Eddie Dewlack wil aan de hand van een tekening een oud familiebezit gaan opzoeken in Frankrijk. Hij doet dit tijdens een vakantiereis naar Spanje. De tekening wordt hem ontstolen, maar Archie McCuddy, een jonge amateur-detective heeft een kopie. Archie en zijn vriend Harry maken zich zorgen om de vreemde gedragingen van Eddie en om het feit dat Rudolf, de reisleider, Eddie voortdurend in het oog houdt 's Nachts houden zij de wacht in een hotel. Als Archie 's morgens vroeg op het parkeerterrein achter het hotel een praatje maakt met de chauffeur, komt opeens Eddie te voorschijn.

ARCHIE trok zich terug in de deuropening van de bus en zag Eddie Dewlack langzaam over het parkeerterrein naar de weg lopen. Hij had geen bagage bij zich, alleen maar een of ander dun boekje.

Zou hij te voorschijn komen en Eddie laten weten dat hij hier was? Zou Eddie anders niet op de weg gaan staan en opnieuw proberen een lift te krijgen?

Maar Eddie scheen dat niet van plan te zijn. Toen hij de voorzijde van de bus tot op ongeveer drie meter was genaderd, stond hij stil en sloeg het boek open. Het was duidelijk een wegenkaart die hij raadpleegde. Hij keek naar het dorp in de vallei en toen omhoog naar de kloof, waardoor de weg verder het gebergte in liep.

„Goeiemorgen, Eddie!" Archie stapte op hem toe alsof hij juist van een vroege morgenwandeling was teruggekeerd.

Eddie keek hem geschrokken aan en vouwde de kaart haastig op. Hij keek schuldig, alsof hij zich betrapt voelde op iets dat geen daglicht kon velen. Archie deed alsof hij hier niets van merkte. „Ga je mee ontbijten?" vroeg hij vriendelijk.

Eddie mompelde iets onverstaanbaars en liep met hem mee. Archie ging opzettelijk naast hem zitten en Harry nam, duidelijk met tegenzin, tegenover hen aan tafel plaats. De hele geschiedenis zat hem kennelijk nog steeds dwars. Archie begreep het wel: hij had zich wel wat anders van zijn vakantie voorgesteld.

„Opschieten allemaal! Over vijf minuten vervolgen wij die reise, so moeten wij allen klaar zijn." Rudolf stond lachend in de deur van de eetzaal. Het was niet te geloven dat hij iets kwaads in den zin had jegens Eddie.

Later in de bus, haalde Eddie zijn kaart weer te voorschijn. Hij zat te ver van Archie vandaan — helemaal vooraan in de bus — om te kunnen zien wat hem op die kaart zo'n belang inboezemde. Zag hij soms weer uit naar een gelegenheid om de benen te nemen? De bus reed het stadje door, langs de twee cafés, die de indruk gaven alsof ze de hele nacht open waren geweest, en kwam even later door een nieuwe serie haarspeldbochten, die hen dichter bij het meer brachten.

Opeens lag het grote meer vlak voor hen. Er midden overheen liep een hoge spoorbrug. „Van Eiffel" merkte Ken Smith luidruchtig en deskundig op. „Dezelfde man die de toren in Parijs heeft gebouwd. Mooi stukje werk, niet?"

Onder de bus klonk opeens een vreemd metaalachtig geluid, als van 'n gebarsten klok. Alphonse keek verschrikt om en trapte op de rem. Hij stuurde de bus voorzichtig naar de berm van de weg en stopte.

„Mooie boel!" mopperde Harry en keek verstoord door het raam naar Alphonse die naar de achterzijde van de bus liep.

Raampjes werden omlaag gedraaid en hoofden naar buiten gestoken. Ze zagen niet meer dan de benen van Alphonse, die onder de bus uitstaken. Even later kroop hij er onder uit en sprak haastig met Rudolf. Deze nam de microfoon op en zei: „Er is niets ernstigs aan der hand. Aber de bestuurder moet in het volgende dorp een paar monteurs halen. Wij zullen een uur oponthoud haben. Ik stel voor dat we ene wandeling maken gaan. Jullie hebt tijd om naar het meer te lopen, maar denk eraan, over een uur terug zijn, ja?"

Archie stond op.

„Waar ga je heen?" vroeg Harry.

„Ene wandeling maken gaan" zei Archie en stak een appel en een reep chocola in zijn zak. En in het taaltje van Rudolf vervolgde hij: „Ik zal ein oogje op Eddie Dewlack halten. Ik hoop voor te komen dat hij te ver gaan zal. Kom je mee?"

„Hm, het is in ieder geval beter dan hier een uur lang in die bus te zitten." Harry stond uit zijn stoel op. „Als ik weer eens naar het buitenland ga, herinner me er dan aan dat ik op de fiets ga. Of op rolschaatsen. Of op het driewielertje van m'n zusje. Nooit meer met de bus." Hij sprong de bus uit en stapte naar het brede met gras begroeide pad langs de weg.

De jongens verspreidden zich in kleine groepjes naar alle richtingen. Sommigen gingen dezelfde kant op als Alphonse, kennelijk met de bedoeling in het volgende dorp een kop koffie te gaan drinken. En, zoals Archie verwachtte, trok Eddie er alleen op uit. Doelbewust, alsof het mankement aan de bus zijn eigen werk was geweest. Hij liep voor hen uit over het pad, dat vol diepe sporen zat, alsof men vroeger hier geregeld met karren

overheen had gereden „Hij weet waar hij loopt" zei Archie, „maar dit pad staat toch zeker niet op de kaart?"
Harry zuchtte „Vraag mij niets meer over Eddie Dewlack Hij is de meest raadselachtige figuur die ik ooit heb ontmoet. Probeert hij er nou vandoor te gaan of niet?"
„Ho!" Archie trok Harry van het pad „Hij staat stil. Hij steekt de kaart in z'n zak. Nu haalt hij een stukje papier te voorschijn Zou het de kopie zijn van de tekening?"
Harry volgde Archie's blik. „Hé, daar gaat-ie weer! Kom, hij vliegt dat pad op als een marathonloper!"
Eddie had er stevig de pas ingezet en scheen niet de minste moeite te

illustratie Ted Mathijsen

hebben over het nu tamelijk steil opiopende pad vooruit te komen. Archie daarentegen kon hem ternauwernood bijhouden. Na tweehonderd meter was zijn keel zo droog als kurk en hij hijgde als een hond. Harry zag rood van inspanning en het zweet liep hem tappelings van zijn gezicht.

Voor hen rezen twee grijskleurige gebouwen op. Eddie stond stil, keek op het papiertje in zijn hand en liep de smalle ruimte in die de twee gebouwen scheidde. Archie en Harry kwamen voorzichtig dichterbij. Ze zagen twee lege huizen, waarvan de ruiten gebroken waren en de voordeuren half uit hun scharnieren hingen. Erachter rees de heuvelhelling steil omhoog naar een hoge rug.

Eddie was nergens te zien.

Behoedzaam ging Archie verder tot hij de voorzijde van een der huizen had bereikt en zich vlak naast de smalle doorgang bevond waardoor Eddie was verdwenen. Hij drukte zich plat tegen de muur en wenkte naar Harry. Maar Harry verroerde zich niet. Hij wenkte weer, ongeduldig, en zag toen dat Harry niet naar hem keek, maar naar het dak van het huis. Hemeltje! Was Eddie op het dak?

Archie deed een paar stappen terug van de muur totdat hij het dak kon zien, toen ging hij nog wat verder zodat de steile rotswand achter het huis ook zichtbaar werd.

Op dat ogenblik verloor de man op de wand zijn evenwicht. Wild grijpend naar uitstekende stukken rots gleed Rudolf met schokken langs de acht meter hoge bergwand omlaag. Er klonk geschreeuw van achter de huizen en toen kwam Eddie tussen de huizen uithollen, zijn gezicht was vertrokken van woede.

Bij het zien van Archie en Harry viel zijn mond open van verbazing.

„Wat? Jullie ook al?"' hijgde hij. Hij keek hen vernietigend aan en liep langs hen heen, het pad af, naar de weg.

„Nu ga ik eindelijk eens met die kerel afrekenen!" gromde Harry en verdween tussen de huizen. Maar even later was hij al weer terug, hij keek ontdaan. „Geen spoor! Ik heb overal gekeken! Hij heeft zeker kans gezien langs een ander pad te ontkomen. We zullen de omgeving afstruinen."

„Laat maar," zei Archie. „Die is al weer bijna bij de bus. Kom, we gaan eens kijken wat Eddie tussen die huizen te zoeken had."

De opening was niet breder dan anderhalve meter, aan weerszijden ervan zagen ze een gebroken ruit op de benedenverdieping van de twee huizen. Verder niets.

„Nou en?" vroeg Harry ongeduldig.

Archie krabde zich achter zijn oor. „Hij *moest* er een reden voor hebben. Hij kwam hier niet om bramen te plukken."

„Wat voor reden dan? Het enige wat ik zie, zijn twee kale muren en twee gebroken ramen. Kom mee, het uur zal wel zowat om zijn. Ik heb geen zin om hier te blijven zitten in... hoe heet het hier eigenlijk?"

„Volgens mijn kaart moet dit Garabit zijn."

„Nou, ze mogen het van mij houden."

Op de weg terug kwamen ze niemand tegen, maar toen ze bij de bus kwamen, steeg er een honend gebrul uit op.

„We zijn de laatsten. Zal je zien," voorspelde Harry somber. En hij had gelijk. Iedereen was er al. Eddie zat met Tom Randall achterin; Rudolf zat, een beetje verhit, maar verder normaal, bij de ingang. Er reed een reparatiewagen weg en Alphonse liet de motor al draaien.

„Een uur, heb ik gezegd," verweet Rudolf hen vriendelijk, en het leek bijna weer onmogelijk dat dit dezelfde man was van daarnet.

„Nu heb ik er genoeg van," snauwde Harry, terwijl hij zich in zijn stoel liet vallen. „Ik ga nu vakantie houden. Ik voel er ik voel er geen fluit voor nog langer het kindermeisje van Eddie Dewlack te spelen!"

Ze zetten de reis voort en terwijl de bus verder optornde tegen de steile berghelling, kon Harry niet nalaten af en toe nog eens flink te mopperen. Tenslotte daalde de bus af in een lange, smalle vallei en reed even later door de enige straat van een klein en kleurloos dorp. Het was inmiddels twee uur geworden.

„Lunch!" riep Rudolf. En met een veelbetekenende blik naar Archie en Harry, „Und geen wandeling deze maal bitte!"

Harry balde z'n vuist. „Wat zeg je van 'm?"

Maar er viel niets te wandelen. Met een nors gezicht ging Eddie zonder omwegen het restaurant binnen en stapte na de lunch, meteen weer in de bus. Rudolf scheen niet meer op hem te letten en Harry ontspande een beetje.

„Zo is 't beter. Eddie heeft nu genoeg van 't weglopen." Hij herinnerde zich zijn laatst genomen besluit en voegde er haastig aan toe: „Niet dat het mijn zaken zijn, natuurlijk."

„Volgens mij is Eddie dat nooit van plan geweest," zei Archie beslist. „Toen hij eenmaal wist dat Rudolf de tekening had, wist hij dat hij op zoek moest gaan naar de juiste plaats, zonder te worden gevolgd. Daarom ging hij aan de wandel over die heuvels in Garabit."

„Oh, hou er nu asjeblieft over op, Archie!"

En dat deed Archie de eerste uren ook. De bus daalde nu de bergen af en zowel hij als Archie hadden de grootste bewondering voor de manoeuvreerkunst van Alphonse, die met grote bedrevenheid de bus veilig door de gevaarlijkste bochten bracht.

Boven hen staken bergpieken hoog de lucht in en beneden strekten zich eindeloze wijngaarden uit over de zuidelijke hellingen van de bergen.

En tenslotte, toen ze het laagland aan de voet van het gebergte inreden en ze op de grote weg waren die van Nice naar Monte Carlo voerde, zagen ze het diepe blauw van de zee links van hen, die hen er aan herinnerde waarvoor ze, na vele honderden kilometers rijden, waren gekomen.

Door Perpignan rolde de bus voort naar de Spaanse grens. Paspoorten werden verzameld en afgestempeld door Spaanse douanen en, terwijl de avond reeds begon te vallen, waren ze al op weg naar de Costa Brava.

„Als Eddie er in Spanje vandoor wil gaan," merkte Harry plotseling op, „dan komt hij met zijn 100 gulden een heel eind. Het moet hier erg goedkoop zijn."

„Het zou totaal geen zin voor hem hebben om dat hier te doen. Begrijp je dat niet? Dan zou hij eerst weer terug de grens over moeten en liften naar Garabit."

„Maar..."

„Ja, ik weet wat je denkt," zei Archie en keek vermoeid in het donker, buiten.

„Welk verband kan er nou bestaan tussen Eddie Dewlack en twee bouwvallige huizen, ver weg gestopt in de bossen op een Franse berg?"

Natuurlijk weet Eddie meer dan hij tegen Archie en Harry heeft losgelaten. Maar wat?

ditjes en datjes van Donald Duck

ZEER ZUINIG

MENEER Boon staat met twee grote en zware koffers op het achterbalcon van de tram en vraagt hoeveel hij moet betalen.
„Voor u dertig cent en voor de koffers niets," zegt de conducteur vriendelijk.
„O," zegt meneer Boon, „dan stap ik af en ga te voet, wilt u mijn koffers bij het station afgeven?"

Kluwendoos voor een breister

VAN bijvoorbeeld een lege kartonnen appelstroopdoos kun je een mooie kluwendoos maken. Je gaat als volgt te werk:
Met een puntig mesje twee sleuven aan weerskanten in de bodem snijden (zie tekening A). Precies ertegenover twee sleuven in het deksel (tekening B). Haai een smalle band door de sleuven van bodem en deksel (tekening C) en prik met een schaarpunt een gat in het midden van het deksel. Nu de kluwen wol in de doos doen, de draad door het gat in het deksel steken, zodat deze uit de doos hangt.
Schuif het deksel op de doos, knoop de einden van het band aan elkaar en klaar is Kees!
Je kunt de doos ook nog versieren, maar nodig is het niet, daar op de verpakking meestal toch al leuke kleurige plaatjes staan gedrukt.

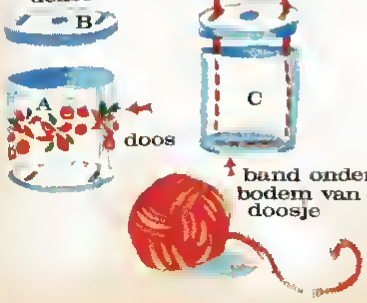

DE SPELDJESKAMPIOEN

Wie heeft de meeste speldjes?
Wie is die kampioen?
Met zevenduizend speldjes!
Is 't Keesje, Koos of Koen?
Is 't Josje, Joop of Jaapje,
Wie is die bolleboos?
't Is Karel niet, of Pietje,
Niet Gert, maar Jan van Groos!
Met zevenduizend speldjes,
Is Jan een sprookjes-sheik
Een rijke speldjeskoning
In 't speldjeskoninkrijk!!

HIJ WEL!

Een tram rijdt achter een schillenkar en de schillenboer schijnt de rails niet op te merken. Woedend beit de conducteur en roept: „Kun je niet van de rails afgaan?"
„Ik wèl," lacht de schillenboer, „maar *jij* niet!"

HEB JE DIE AL?

OP de hier afgebeelde postzegel van Zuid-Afrika kijk je op een wonderlijke manier (zoals het in werkelijkheid misschien mogelijk zal zijn tijdens een toekomstige ruimtevlucht) tegen de onderkant van de aarde aan. Het witte gedeelte van de aardbol is het onherbergzame zuidpoolgebied of „Antarctica". Het is zo groot als het werelddeel Australië en de Verenigde Staten tezamen. En omdat het niet zoals het noordpoolgebied een bevroren zee is, maar een vasteland, dat met een dikke laag sneeuw van een paar duizend meter is bedekt, vormt het zuidpoollend eigenlijk het zevende continent van onze wereld. We weten nog niet veel af van dit witte geheimzinnige land, waar soms temperaturen van min 60 graden heersen en enorme stormen waaien. Pas in 1840 waagde de eerste mens zich hier aan land en in 1911 slaagde men erin voor het eerst de zuidpool te bereiken. Tegenwoordig hebben heel veel landen een onderzoekingsbasis in Antarctica, 't internationale wereldgedeelte, dat (nog) aan niemand toebehoort.

Tom Poes en de WISPEN

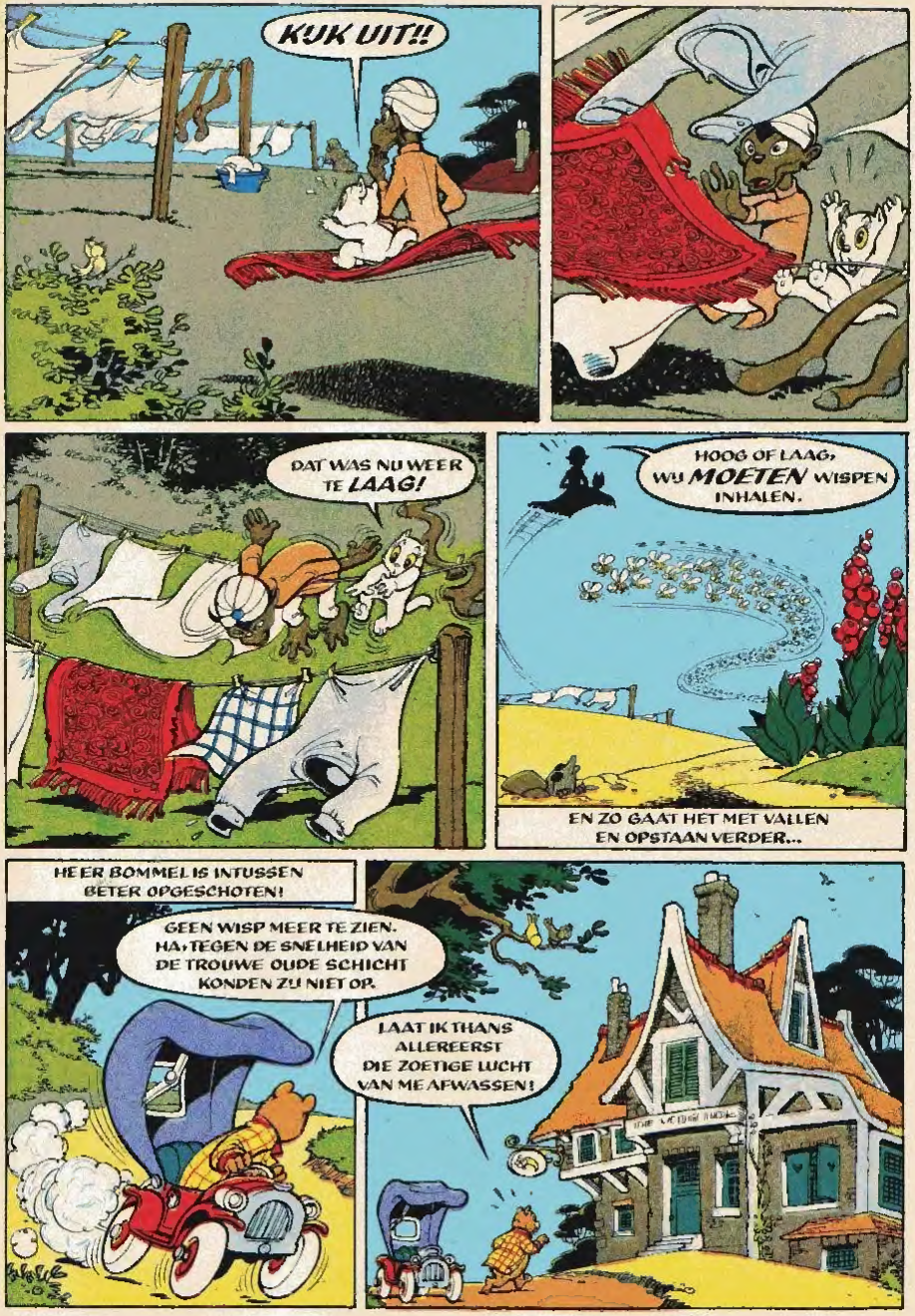
KIJK UIT!!
DAT WAS NU WEER TE LAAG!
HOOG OF LAAG, WIJ MOETEN WISPEN INHALEN.
EN ZO GAAT HET MET VALLEN EN OPSTAAN VERDER...
HEER BOMMEL IS INTUSSEN BETER OPGESCHOTEN!
GEEN WISP MEER TE ZIEN. HA, TEGEN DE SNELHEID VAN DE TROUWE OUDE SCHICHT KONDEN ZIJ NIET OP.
LAAT IK THANS ALLEREERST DIE ZOETIGE LUCHT VAN ME AFWASSEN!

SNUF
SNUF
PFFF!
WAT EEN WEE-ZOETE LUCHT! RUIKT MENEER ZO?
JA, IK BEDOEL NEE! IK WIL NIET ZO RUIKEN, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL!
HAAL WATER EN ZEEP! VLUG!
ALSTUBLIEFT. MAAR HET IS GEWONE HUISHOUDZEEP, HOOR. ER ZIT GEEN GEURTJE AN.
DES TE BETER. IK ZEG TOCH DAT IK GEEN GEURTJES WIL?!
SPLUT
PLUF
DAT GOED IS HARDNEKKIG. IK RUIK HET NOG STEEDS.
PFFF.
OM HOOFDPIJN TE KRIJGEN! IK ZET HET RAAM OPEN, HOOR.
O! BLB! 'N BLESP!
BWISP, BDBLOEL IK!
SNUF
SNUF

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen** en **Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
© 1965 Walt Disney Productions

HIEP HIEP HOERA

het nieuwe WINTERBOEK is er!

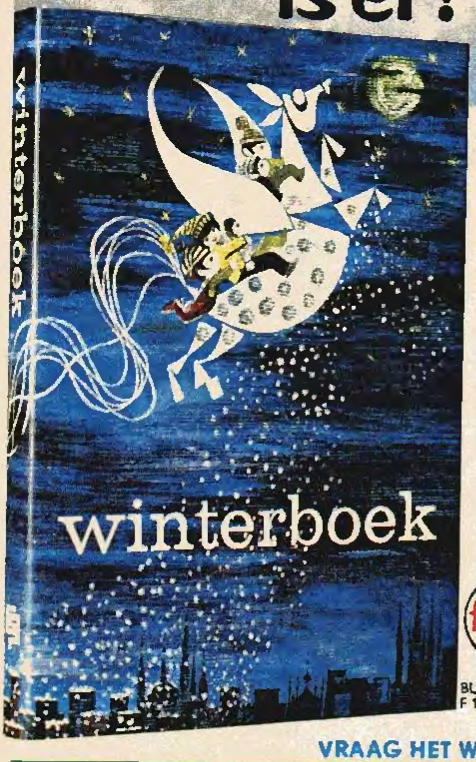

Je komt ogen tekort om de verhalen te lezen over Pipo de Clown, Robin Hood en Arendsoog. Je leest en herleest de kostelijke versjes, die alleen Annie Schmidt zo ken schrijven en je geniet van de zeldzaam leuke tekeningen erbij ven Fiep Westendorp. Je gaat op verjeerdagsbezoek bij oom Dagobert en voor de efwisseling urenlang puzzelen... Met dit boek heb je dagenlang plezier!
Voor jou ia het WINTERBOEK onmisbeer !

WINTERBOEK 1965

f3,95

BUITENLAND F 1,– EXTRA

Stevig gebonden... royaal formaat... één groot feest! Als je ebonnee op dit blad bent ken je het WINTERBOEK bij de bezorger bestellen voor *f* 3,95. Prijs voor niet-ebonnees *f* 5,75.

VRAAG HET WINTERBOEK DIRECT AAN DE BEZORGER